

JOYCE JAMES (2002, מצרים)

אני רוצה לצייר יער. לפעמים אני מרגישה ביער, אבודה, ואני צריכה להבין מה הדרך הלאה שלי. אני מרגישה אבודה לפעמים, כי אני מפחדת שבעתיד אני אהיה אבודה. אני לא בטוחה מה אני רוצה להיות. החלום שלי זה להיות דיילת. ראיתי אותם כשטסתי למצרים מג'ובה ב-2014, כדי לבקר את הקרובים שלי. הגעתי לישראל בערך בשנת 2006, כשהייתי בת 6 ועזבנו לג'ובה ב-2012. גרתי בערד, ואהבתי לגור שם, היו לי חברים, הנופים היו יפים. הלכתי לבית ספר לבאות, עד כיתה ג' ואז הייתי צריכה ללכת. זה היה בית ספר מעורב, ומאוד אהבתי את המורה שלימדה אנגלית. אהבתי מאוד את ירושלים, שההורים שלי לקחו אותי לשם וגם בית הספר. אהבתי את המקום, למרות שכילדה לא אהבתי להתפלל, התפללתי שם ונהנתי מזה. אני מתגעגעת מאוד לחברים שלי בישראל. אני מתגעגעת לאילת, לחופים.

כשהגעתי לדרום סודן, דברים היו רעים. לא היינו רגילים ללכלוך, למחלות, גם אני חליתי- היה לי מלריה וטיפוס. התקשרנו לסבתא שלי וסיפרנו לה שאני לא מצליחה להחלים והיא שלחה לי כסף כדי טוס למצרים. הייתי שנה שלמה אצל אחות של אמא שלי בקהיר. לא הלכתי לבית ספר בשנה הזאת. כשהבראתי לחלוטין, באתי לאוגנדה, והדוד שלי שילם על הלימודים שלי. ואז ביקם נתנו לי מלגה. אמא שלי עדיין גרה פה באוגנדה והיא באה באותה שנה כמוני.

בעוד עשר שנים אני מקווה שאהיה בארצות הברית, ואני בכלל מקווה שאסיים את התיכון שלי שם. אני חושבת שאם אלמד שם אהנה מהחיים שלי יותר מאשר פה באוגנדה. אני אוהבת להיות באוגנדה בגלל שיש לי חברים טובים כאן, כולם מביקם וכולם חברים שלי. אמנם אפרד מהחברים שלי אם אלך לארצות הברית, אבל אני רוצה ללמוד במקום טוב.

פליט זה אנשים שבאים ממדינה אחת למדינה אחרת. אני אתן את הדוגמא שלי: אני מסודן ובאתי לאוגנדה, ואין לי זכויות פה. אנחנו פליטים ואין לנו שום זכות להשתמש כאן בדברים, קיבלנו הזדמנות לבוא לכאן. אני מרגישה כמו פליטה, בגלל שכאן זו לא המדינה שלי. אני רק באתי ללמוד כאן. בישראל לא הרגשתי פליטה, אבל הייתי ילדה מאוד צעירה ולא יכולתי לדעת.